

Ημέρα Εθνικών Εορτών, Εθίμων και Παραδόσεων

Εισαγωγή

Κάθε χώρα, κάθε έθνος, κάθε εθνοτική ομάδα έχει τα έθιμα, τις παραδόσεις και τις γιορτές της.

Οι παραδόσεις αντιπροσωπεύουν τη μετάδοση δογμάτων, θρύλων, ιστορικών γεγονότων και άλλων κληρονομιών από γενιά σε γενιά. Οι παραδόσεις είναι συχνά εγγενείς σε μια ομάδα ανθρώπων, ένα έθνος, μια εθνοτική ομάδα ή τον πληθυσμό μιας χώρας.

Οι εθνικές εορτές αναφέρονται σε εορτασμούς γύρω από ένα συγκεκριμένο γεγονός, ένα φεστιβάλ, έναν εορτασμό, μια θρησκευτική γιορτή κ.λπ.

Τα έθιμα είναι παρόμοια με τις παραδόσεις στο ότι αναφέρονται σε πρακτικές που ακολουθούνται από τους περισσότερους ανθρώπους και κατοχυρώνονται από το έθιμο.

Οι παραδόσεις, τα έθιμα και οι εορτασμοί αναφέρονται στον πυρήνα της ταυτότητας μιας ομάδας ανθρώπων, είτε πρόκειται για μια θρησκευτική ομάδα, μια εθνοτική ομάδα ή τον πληθυσμό μιας χώρας. Αναφέρονται σε συγκεκριμένες γιορτές, τελετουργίες, τελετουργίες, έθιμα, συνήθειες και πρακτικές που περνούν από γενιά σε γενιά. Μερικοί από αυτούς έχουν αποκτήσει τέτοια σημασία που έχουν καθιερωθεί από το κράτος και έχουν εισαχθεί στο ημερολόγιο ορισμένων χωρών. Άλλα έχουν καθιερωθεί από την Unesco και αναφέρονται ως άυλη πολιτιστική κληρονομιά από την Unesco.

Αυτό το εργαστήριο έχει ως στόχο να δώσει μια εικόνα για τα έθιμα, τις παραδόσεις και τις γιορτές κάθε χώρας. Είναι μια πρόσκληση να ανακαλύψουμε, να ανοιχτούμε σε άλλους, σε άλλους πολιτισμούς, παραδόσεις, τελετουργίες κ.λπ., στα στοιχεία που αντιστοιχούν στην ταυτότητα μιας χώρας, μιας ομάδας ανθρώπων και μιας εθνικότητας...

Μέσα από την ανακάλυψη της χώρας μέσα από τις παραδόσεις της, οι μαθητές θα είναι σε θέση να

- να αποκτήσουν μια σαφέστερη εικόνα της χώρας
- να αναπτύξουν καλύτερη κατανόηση των ξένων στάσεων, εθίμων και παραδόσεων
- να ανοίξουν το μυαλό τους στους άλλους
- χρησιμοποιήσουν τη δημιουργικότητά τους

Απαραίτητα υλικά

Ένας πίνακας σεμιναρίου με blue tack ή ένας πίνακας με μαγνήτες.

Φωτογραφίες που αντιπροσωπεύουν μια παράδοση, έθιμο και γιορτή.

Λευκό χαρτί με στυλό, μαρκαδόρους, χρωματιστά μολύβια, ψαλίδι, κόλλα, χαρτόνι...

Οδηγίες βήμα προς βήμα

Αυτό το εργαστήριο έχει σχεδιαστεί για να επιτρέψει στους μαθητές να κατανοήσουν τις διαφορετικές γιορτές, παραδόσεις ή έθιμα αλλά και να αποδομήσουν όποιες προκαταλήψεις.

1) Δημιουργήστε ένα υποστηρικτικό περιβάλλον εργασίας:

Χωρίστε την τάξη σας σε τουλάχιστον 3 ομάδες. Μπορείτε να κάνετε περισσότερες ομάδες αν προτιμάτε, αλλά αυτό θα απαιτήσει περισσότερα υλικά).

2) Αναθέστε σε κάθε ομάδα τις διαφορετικές φωτογραφίες που έχετε συλλέξει. Μια ομάδα θα ασχοληθεί με μια παράδοση, ένα έθιμο ή μια γιορτή.

3) Δώστε τις οδηγίες:

Εξηγήστε τη δραστηριότητα στους μαθητές σας:

Κάθε ομάδα έχει πρόσβαση σε διάφορες φωτογραφίες που αντιπροσωπεύουν μια παράδοση, ένα έθιμο ή μια γιορτή. Κάθε ομάδα θα πρέπει να προσδιορίσει:

- το είδος της εκδήλωσης (παράδοση, έθιμο, γιορτή)
- το πλαίσιο
- τις δραστηριότητες που παρουσιάζονται
- το νόημα

Κάθε ομάδα θα πρέπει να προετοιμάσει μια σύντομη παρουσίαση των σκέψεών της με βάση τις φωτογραφίες, τις εμπειρίες και τις γνώσεις της.

4) Παρουσίαση:

Κάθε ομάδα θα παρουσιάσει τις διαφορετικές εικόνες και θα εξηγήσει τι πιστεύει ότι αντιπροσωπεύει. Οι άλλες ομάδες μπορούν να αλληλεπιδράσουν εάν δεν συμφωνούν με την πρόταση που υποβλήθηκε.

Για να ολοκληρωθεί η ανατροφοδότηση, ο δάσκαλος θα δώσει τις σωστές απαντήσεις σε ολόκληρη την ομάδα, εξηγώντας λεπτομερέστερα τα διάφορα περιεχόμενα των φωτογραφιών.

5) Ερμηνεία:

Ζητήστε από τους μαθητές να σχεδιάσουν την ερμηνεία τους για αυτό που μόλις άκουσαν. Κάθε νέος πρέπει να ζωγραφίσει, να γράψει ή να δημιουργήσει ένα αντικείμενο που να του θυμίζει το έθιμο, τη γιορτή και την παράδοση πάνω στην οποία εργάζεται.

Ο στόχος είναι να είναι σε θέση να συλλέξουν τις δημιουργίες τους και να τις εκθέσουν στην τάξη, για παράδειγμα.

Είναι σημαντικό καθ' όλη τη διάρκεια της άσκησης να κάνουμε τους νέους να σέβονται ο ένας τον άλλον. Μη διστάσετε να αποδομήσετε τις προκαταλήψεις.

Παραδείγματα από ευρωπαϊκές και άλλες χώρες

Ελλάδα

Ελληνικά Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά

Οι Έλληνες αγαπούν τις οικογενειακές συγκεντρώσεις, τις παραδόσεις, το νόστιμο φαγητό και τις ορθόδοξες χριστιανικές τελετουργίες. Οι Έλληνες δεν στολίζουν μόνο χριστουγεννιάτικα δέντρα αλλά και βάρκες. Οι χριστουγεννιάτικες παραδόσεις στην Ελλάδα διαρκούν επίσημα 14 ημέρες. Ξεκινώντας την παραμονή των Χριστουγέννων και τελειώνοντας τα Θεοφάνεια (6 Ιανουαρίου) με τον «Μεγάλο Αγιασμό του Νερού». Σύμφωνα με το Γρηγοριανό ημερολόγιο, η Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία γιορτάζει τα Χριστούγεννα στις 25 Δεκεμβρίου. Έλληνες από όλο τον κόσμο παρευρίσκονται στις ελληνορθόδοξες εκκλησίες την παραμονή των Χριστουγέννων για μια 2ωρη λειτουργία. Τα Χριστούγεννα δεν είναι τόσο σημαντικά για τους Έλληνες όσο το Ορθόδοξο Πάσχα.

Κουραμπιέδες και Μελομακάρονα Χριστουγεννιάτικα Κουλουράκια

Όταν φτάνει ο Δεκέμβριος, τα ελληνικά σπίτια αρχίζουν να γεμίζουν με το εκπληκτικό άρωμα της κανέλας, του γαρίφαλου, του μοσχοκάρυδου, του μελιού, των καρυδιών και άλλων. Οι Ελληνίδες νοικοκυρές ανταγωνίζονται για το ποια θα ψήσει τους καλύτερους κουραμπιέδες και μελομακάρονα για την εορταστική περίοδο. Οι Ελληνίδες νοικοκυρές στέλνουν μπισκότα στα σπίτια της οικογένειας και των συγγενών μαζί με άλλα γλυκά. Τα κύρια συστατικά των μελομακάρονων και των κουραμπιέδων είναι το λάδι, το μέλι, η κανέλα, τα καρύδια, το γαρίφαλο, το αυγό, το βούτυρο και το ξύσμα πορτοκαλιού που είναι τα πιο διάσημα προϊόντα διατροφής της Ελλάδας. Παρόλο που σήμερα αυτά τα μπισκότα μελιού συνδέονται με την περίοδο των Χριστουγέννων, στην αρχαιότητα οι Έλληνες τα έτρωγαν ως καθημερινό επιδόρπιο.

Kourabiedes and Melomakarona / Adobe stock image

'Χριστόψωμο' Χριστόψωμο

Το Χριστόψωμο είναι ένα στρογγυλό καρβέλι που αποτελεί παραδοσιακό χριστουγεννιάτικο έθιμο στην Ελλάδα. Το Χριστόψωμο χρονολογείται από την εποχή της Τουρκοκρατίας και εξακολουθεί να αποτελεί μέρος του παραδοσιακού εορταστικού γεύματος που αποτελεί βασικό στοιχείο των ελληνικών χριστουγεννιάτικων παραδόσεων. Αν και η διακόσμηση ποικίλλει ανάλογα με την πόλη ανά την Ελλάδα και είναι προσαρμοσμένη για να απεικονίζει τη ζωή και την εργασία των σπιτιών, κάθε Χριστόψωμο έχει ένα σταυρό ζύμης στο κέντρο, καθώς και αμύγδαλα και ξηρούς καρπούς σκορπισμένα στην κορυφή για να συμβολίσουν την ευημερία. Το ψωμί έχει τη συμβολική σημασία ότι φέρνει μια καρποφόρα χρονιά στο νοικοκυριό. Το Χριστόψωμο σερβίρεται το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων και την ημέρα των Χριστουγέννων.

Christopsomo - Greek Christmas Bread / Wikimedia commons

Βασιλόπιτα

Η βασιλόπιτα, που μεταφράζεται σε πίτα του Αγίου Βασιλείου, είναι ένα παραδοσιακό πρωτοχρονιάτικο γλυκό. Κάθε βασιλόπιτα έχει ένα νόμισμα κρυμμένο μέσα. Το κεφάλι της οικογένειας κόβει την πίτα σε κομμάτια και όποιος ανακαλύψει το νόμισμα θεωρείται ότι έχει μια ευημερούσα χρονιά μπροστά του. Η πρακτική αυτή πηγάζει από το μύθο ότι οι πολίτες της Καππαδοκίας συγκέντρωναν χρήματα και κοσμήματα για να πληρώσουν φόρο στον καταπιεστικό έπαρχο της περιοχής. Ο Άγιος Βασίλειος κατάφερε να πείσει τον έπαρχο να απαλλάξει τους ντόπιους από την υποχρέωση να παραδώσουν τα τιμαλφή τους. Επειδή δεν ήξεραν πώς να επιστρέψουν τα αντικείμενα στους αντίστοιχους ιδιοκτήτες τους, οι χωρικοί ακολούθησαν την πρόταση του Αγίου Βασιλείου και έψησαν μικρές πίτες. Τα κοσμήματα και τα χρήματα στη συνέχεια τοποθετήθηκαν θαυματουργικά στις πίτες και κάθε άτομο έλαβε τα προσωπικά του τιμαλφή.

Wikipedia School vasilopita / Wikimedia Commons

Καραβάκι, στολίζοντας ένα καράβι στην Ελλάδα

Η παράδοση της διακόσμησης των χριστουγεννιάτικων δέντρων εισήχθη για πρώτη φορά στην Ελλάδα το 1833. Ο Βαυαρός πρίγκιπας Όθωνας, ο οποίος κυβερνούσε τότε τη χώρα (1832-1862), στόλισε το πρώτο χριστουγεννιάτικο δέντρο στο κάστρο του στο Ναύπλιο της Πελοποννήσου. Σύμφωνα με τους ιστορικούς, τα χριστουγεννιάτικα δέντρα ήταν ορατά μόνο στα σπίτια της ανώτερης τάξης για τις επόμενες δεκαετίες. Η παράδοση έγινε παγκοσμίως δημοφιλής μόνο μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Ήταν πολύ πιο συνηθισμένο για τις ελληνικές οικογένειες να διακοσμούν ένα μικρό σκάφος πριν από αυτό. Το φωτισμένο σκάφος αντιπροσωπεύει την αγάπη και τον σεβασμό για τη θάλασσα, καθώς και την προσδοκία της επανένωσης με τους ναυτικούς συγγενείς και της επιστροφής των αγαπημένων τους στο σπίτι, καθώς η Ελλάδα είναι ένα ναυτικό έθνος.

'Κάλαντα' Ελληνικά Κάλαντα

Την παραμονή των Χριστουγέννων, τα κουδούνια αρχίζουν να χτυπούν ήδη από τις 7 το πρωί σε σπίτια σε όλη την Ελλάδα. Τα παιδιά κρατώντας μουσικά τρίγωνα περιμένουν την άδεια για να αρχίσουν να τραγουδούν παραδοσιακά κάλαντα. Τα ελληνικά κάλαντα των Χριστουγέννων ξεκινούν με την ιστορία της γέννησης του Χριστού, στη συνέχεια προχωρούν σε προσευχές για το νοικοκυριό και τους ανθρώπους που ζουν εκεί και, τέλος, την επιθυμία των παιδιών για ένα συμβολικό δώρο. Η κυρία του σπιτιού δίνει συχνά στα παιδιά ένα γλυκό κέρασμα όπως ένα μελομακάρονο ή κουραμπιέ μπισκότο εκτός από ένα γενναϊόδωρο φιλοδώρημα μετρητών.

Triangles / Adobe stock photos

Θεοφάνεια 'Ο Αγιασμός του Νερού'

Τα Θεοφάνεια (6 Ιανουαρίου), επίσης γνωστά ως Θεοφάνεια ή Τα Φώτα στην Ελλάδα, τιμά τη βάπτισμα του Ιησού από τον Άγιο Ιωάννη τον Βαπτιστή στον Ιορδάνη ποταμό. Οι ιερείς τελούν την ευλογία των υδάτων μετά τη Θεία Λειτουργία. Ένας σταυρός ρίχνεται στη θάλασσα, το ποτάμι ή τη λίμνη από ιερείς και μια ομάδα ανδρών βουτά στο νερό για να τον ανακτήσει. Αναφέρεται ότι όποιος βρει πρώτος τον σταυρό θα ευλογηθεί για ένα χρόνο και ότι το νερό καθαρίζεται μετά την τελετή.

Epiiphany / Adobe stock photos

Ελληνικό Πάσχα

Οι διακοπές του Πάσχα στην Ελλάδα συνδέονται με την περίοδο της Σαρακοστής, η οποία ξεκινά αμέσως μετά τις **αποκριάτικες εκδηλώσεις** την «**Καθαρή**» **Δευτέρα**, που συνήθως περνούν σε εξωτερικούς χώρους. Οικογένειες και φίλοι πηγαίνουν στην εξοχή, **πετούν χαρταετούς** και ξεκινούν τη Σαρακοστή με ένα πλούσιο γεύμα της Καθαρής Δευτέρας.

Υπάρχουν κάποιες ειδικές παραδόσεις γύρω από τη Σαρακοστή, την περίοδο νηστείας για 40 ημέρες που οδηγεί στο ελληνικό Πάσχα. Οι περισσότεροι Έλληνες ακολουθούν το ορθόδοξο χριστιανικό

σύστημα πεποιθήσεων. Η θρησκεία και η παράδοση στην Ελλάδα λένε ότι η **Σαρακοστή** πρέπει να διαρκεί **40 ημέρες** και να περιλαμβάνει την αποχή από όλα τα ζωικά προϊόντα. Σύμφωνα με τις παραδόσεις της Σαρακοστής, κάποιος πρέπει να απέχει από την κατανάλωση όλων των υποπροϊόντων και των ζώων με αίμα. Αυτό περιλαμβάνει ψάρι, βόειο κρέας, κοτόπουλο, χοιρινό, αρνί, γαλοπούλα, αυγά, γαλακτοκομικά κ.λπ. Το αλκοόλ και το ελαιόλαδο πρέπει επίσης να αποφεύγονται. Αυτό που απομένει είναι μια διατροφή πλούσια σε φυτικές τροφές όπως όσπρια, δημητριακά, λαχανικά, φρούτα, ξηρούς καρπούς και σπόρους. Αυτή η παράδοση ανάγεται στους Ιουδαίους Χριστιανούς και στη συνέχεια στο Βυζάντιο. Ήταν ταμπού για τον εβραϊκό λαό να τρώει κρέας και κατά συνέπεια κόκκινο αίμα. Το σκεπτικό πίσω από αυτή την αυστηρή περίοδο νηστείας είναι ότι το σώμα πρέπει να καθαριστεί καθώς και το πνεύμα για την προετοιμασία για την αποδοχή της κοινωνίας την ημέρα του Πάσχα για να γιορτάσει την ανάσταση του Χριστού από τους νεκρούς. Το νόημα της νηστείας είναι επίσης για τους Ορθοδόξους Χριστιανούς να υπακούν στον Θεό και να αγωνίζονται κατά του διαβόλου.

Το Πάσχα είναι η πιο σημαντική θρησκευτική γιορτή της Ορθόδοξης Εκκλησίας που σηματοδοτεί την ανάσταση του Χριστού και την ευκαιρία αναγέννησης για την ανθρωπότητα. Πολλά από τα έθιμα που εφαρμόζονταν στην Ελλάδα το Πάσχα προέρχονται από το πολύ μακρινό παρελθόν και αργότερα προσαρμόστηκαν καθώς ο Χριστιανισμός εξαπλώθηκε, παίρνοντας θρησκευτική σημασία.

Πιο συγκεκριμένα, η εβδομάδα που οδηγεί στην «Μεγάλη Εβδομάδα» της Κυριακής του Πάσχα είναι γεμάτη από παραδόσεις:

Μεγάλη Πέμπτη

Οι πασχαλινές προετοιμασίες ξεκινούν τη Μεγάλη Πέμπτη. Τότε ψήνεται το παραδοσιακό πασχαλινό ψωμί, το *τσουρέκι*, και τα αυγά βάφονται κόκκινα για να αντιπροσωπεύσουν το αίμα του Χριστού. Από την αρχαιότητα, τα κόκκινα αυγά αποτελούν σύμβολο της ανανέωσης της ζωής, μεταφέροντας το μήνυμα της νίκης επί του θανάτου.

Σε περασμένες εποχές, οι δεισιδαιμονίες εξελίχθηκαν σε έθιμα. Αυτές περιλαμβάνουν την τοποθέτηση του πρώτου κόκκινου αυγού στο *τέμπλο του σπιτιού* (το μέρος όπου εμφανίζονται οι εικόνες) για να αποκρούσει το κακό. Περιλάμβανε επίσης το σημάδεμα των κεφαλών και της πλάτης των μικρών αρνιών με κόκκινη βαφή για την προστασία τους. Το βράδυ της Μεγάλης Πέμπτης, οι εκκλησιαστικές λειτουργίες περιλαμβάνουν συμβολική αναπαράσταση της σταύρωσης και αρχίζει η περίοδος πένθους. Σε πολλά χωριά και πόλεις, οι γυναίκες θα κάθονται στην εκκλησία όλη τη νύχτα σε παραδοσιακό πένθος.

Red easter egg / Adobe stock images

Μεγάλη Παρασκευή

Η ιερότερη ημέρα της εβδομάδας είναι η Μεγάλη Παρασκευή. Είναι ημέρα πένθους και όχι εργασίας. Είναι επίσης η μόνη μέρα του χρόνου που δεν διαβάζεται η Θεία Λειτουργία. Οι σημαίες κυματίζουν μεσίστιες και οι καμπάνες των εκκλησιών χτυπούν όλη μέρα με αργό, πένθιμο τόνο.

Πολλοί ευσεβείς άνθρωποι δεν μαγειρεύουν τη Μεγάλη Παρασκευή. Αν το κάνουν, τα παραδοσιακά φαγητά είναι απλά και μόνο εκείνα που μπορούν να βράσουν σε νερό (όχι λάδι) και να καρυκευτούν με ξύδι. Φασόλια ή λεπτές σούπες όπως η *ταχινόσουπα* (μια σούπα φτιαγμένη με ταχίνι) είναι αρκετά συνηθισμένα. Παραδοσιακά, οι γυναίκες και τα παιδιά παίρνουν λουλούδια στην εκκλησία για να διακοσμήσουν τον *Επιτάφιο*. Είναι η ημέρα για την Ακολουθία του Θρήνου, η οποία θρηνεί το θάνατο του Χριστού.

Κατά τη διάρκεια της λειτουργίας, ο επιτάφιος μεταφέρεται στους ώμους των πιστών σε μια πομπή που διασχίζει την κοινότητα προς το κοιμητήριο και πίσω. Ακολουθούν μέλη του εκκλησιάσματος, κρατώντας κεριά.

Μεγάλο Σάββατο

Το Μεγάλο Σάββατο, η Αιώνια Φλόγα μεταφέρεται στην Ελλάδα με στρατιωτικό αεροσκάφος και διανέμεται στους ιερείς που περιμένουν και τη μεταφέρουν στις τοπικές εκκλησίες τους. Η εκδήλωση μεταδίδεται πάντα τηλεοπτικά και αν υπάρχει απειλή κακοκαιρίας ή καθυστέρησης, ολόκληρη η χώρα αγωνιεί μέχρι να φτάσει η φλόγα με ασφάλεια.

Το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου ξεκινούν οι προετοιμασίες για τη γιορτή του Πάσχα της επόμενης ημέρας. Παρασκευάζονται πιάτα που μπορούν να προετοιμαστούν εκ των προτέρων.

Παρασκευάζεται η παραδοσιακή *σουπα* μαγειρίτσας, η οποία χρησιμοποιεί τα όργανα και τα έντερα του αρνιού που θα ψηθεί. Αυτό θα καταλωθεί μετά τα μεσάνυχτα. Η μεταμεσονύκτια ακολουθία της Ανάστασης είναι μια περίπτωση στην οποία παρευρίσκονται όλοι όσοι μπορούν, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών. Κάθε άτομο κρατά ένα λευκό κεριό που χρησιμοποιείται μόνο για αυτήν την υπηρεσία.

Τα ειδικά κεριά που φτιάχνονται για το Πάσχα ονομάζονται *labatha* (*lah-BAH-thah*). Συχνά δίνονται στα παιδιά ως δώρα από τους γονείς ή τους νονούς τους. Αν και το ίδιο το κεριό είναι συνήθως λευκό, μπορεί να διακοσμηθεί πλούσια με τους αγαπημένους ήρωες των παιδιών ή χαρακτήρες παραμυθιών.

Τα πλήθη είναι τόσο μεγάλα που οι εκκλησίες γεμίζουν μέχρι να ξεχειλίσουν καθώς η προσμονή αυξάνεται. Λίγο πριν τα μεσάνυχτα, όλα τα φώτα σβήνουν και οι εκκλησίες φωτίζονται μόνο από την Αιώνια Φλόγα στο βωμό.

Όταν το ρολόι περάσει μεσάνυχτα, ο Ιερέας φωνάζει «Χριστός Ανέστη» και περνά τη φλόγα (το φως της Ανάστασης) στους πιο κοντινούς του. Στη συνέχεια, η φλόγα μεταφέρεται από άτομο σε άτομο και δεν αργεί η εκκλησία και η αυλή να λάμπουν από το τρεμόπαιγμα των κεριών.

Ο νυχτερινός αέρας γεμίζει με το τραγούδι του βυζαντινού άσματος «Χριστός Ανέστη» και το «*φιλί της Αγάπης*». Φίλοι και γείτονες ανταλλάσσουν «Χρήστος Ανέστη» μεταξύ τους για να ευχηθούν ο ένας στον άλλο. Σε απάντηση, θα πουν "*Alithos Anesti*" (*ah-lee-THOHSS ah-NES-tee*, "αληθινά, Ανέστη") ή "*Αληθινός ο Κύριος*" (*ah-lee-thee-NOHSS o KEE-ree-yohss*, "αληθινός είναι ο Κύριος").

Μόλις φωνάξει ο «Χρήστος Ανέστη», συνηθίζεται και οι καμπάνες των εκκλησιών να χτυπούν χαρμόсуνα ασταμάτητα. Πλοία σε λιμάνια σε όλη την Ελλάδα συμμετέχουν ακούγοντας τις κόνρες τους, ανάβουν προβολείς σε μεγάλα κτίρια και μεγάλες και μικρές επιδείξεις πυροτεχνημάτων και θορυβοποιών.

HolySaturdayGospel.jpg / Wikimedia commons

Το παραδοσιακό γεύμα

Είναι έθιμο να μεταφέρετε την Αιώνια Φλόγα στο σπίτι και να τη χρησιμοποιήσετε για να κάνετε το σημείο του σταυρού σε αιθάλη στο πλαίσιο της πόρτας. Ο σταυρός αιθάλης αφήνεται εκεί όλο το χρόνο, συμβολίζοντας ότι το φως της Ανάστασης έχει ευλογήσει το σπίτι. Τα κεριά χρησιμοποιούνται για να ανάψουν κηροπήγια εικόνων και τοποθετούνται στο τραπέζι για το μεσημεριανό γεύμα. Το θέαμα εκατοντάδων φλογών κεριών να μετακινούνται από εκκλησίες σε σπίτια εκείνη τη νύχτα είναι πράγματι όμορφο.

Μόλις γυρίσουν σπίτι, όλοι συγκεντρώνονται γύρω από το τραπέζι για ένα παραδοσιακό γεύμα για να σπάσουν τη νηστεία. Αυτό περιλαμβάνει τη σούπα μαγειρίτσας, το τσουρέκι και τα κόκκινα αυγά, τα οποία παρασκευάστηκαν νωρίτερα. Πριν καταναλωθούν τα αυγά, υπάρχει μια παραδοσιακή πρόκληση που ονομάζεται *τσουγκρίσμα*. Κρατώντας το αυγό σας, χτυπάτε το άκρο στο τέλος του αυγού του αντιπάλου σας, προσπαθώντας να το σπάσετε. Είναι ένα παιχνίδι που απολαμβάνουν μικροί και μεγάλοι. Τα αυγά συχνά φτιάχνονται σε πολύ μεγάλες ποσότητες, αφού το παιχνίδι συνεχίζεται την επόμενη μέρα με ακόμα περισσότερους φίλους και οικογένεια.

Κυριακή του Πάσχα

Η κύρια εστίαση της Κυριακής του Πάσχα είναι στα παραδοσιακά ελληνικά πασχαλινά φαγητά. Την αυγή (ή νωρίτερα), οι σούβλες αρχίζουν να λειτουργούν και οι σχάρες ανάβουν. Το συνηθισμένο κύριο πιάτο της ημέρας είναι ένα ολόκληρο ψητό αρνί ή κατσίκι (κατσίκι) που αντιπροσωπεύει τον Αμνό του Θεού. Ωστόσο, πολλοί προτιμούν αρνίσια ή παιδικά πιάτα φούρνου και κουζίνας.

Ορεκτικά, όπως ελληνικές ελιές και τζατζίκι (ντιπ γιαουρτιού αγγουριού), σερβίρονται για να απολαύσουν οι επισκέπτες ενώ παρακολουθούν το αρνί να μαγειρεύεται στη σούβλα. Οι φούρνοι

γεμίζουν με παραδοσιακά συνοδευτικά και όλες τις γαρνιτούρες, όπως πατάτες φούρνου (πατάτες ψημένες με εσπεριδοειδή και ρίγανη) και σπανακοτυρόπιτα (σπανακόπιτα και τυρόπιτα).

Ελληνικά κρασιά, ούζο και άλλα ποτά ρέουν ελεύθερα. Οι προετοιμασίες για το γεύμα μετατρέπονται σε εορταστικές γιορτές, ακόμη και πριν ξεκινήσει το φαγητό. Το γεύμα είναι μια μακρά υπόθεση, που συχνά διαρκεί πολύ μέσα στη νύχτα, μερικές φορές έως και τέσσερις ώρες.

Roasted lamb / Adobe stock images

Δευτέρα του Πάσχα

Μια άλλη εθνική εορτή, η Δευτέρα του Πάσχα είναι μια μέρα για να πάρουμε τα πράγματα αργά. Μπορεί να είναι πιο casual, αλλά είναι σίγουρα μια μέρα γεμάτη με νόστιμα υπολείμματα και μια στιγμή για να χαλαρώσετε από όλους τους προηγούμενους εορτασμούς.

Τζαμάλες - Φεστιβάλ Καρναβαλιού στα Ιωάννινα

Τα Ιωάννινα είναι μία από τις τέσσερις πόλεις της Ηπείρου. Είναι η πρωτεύουσα του ομώνυμου νομού και μια ζωντανή πόλη με περισσότερους από 100.000 κατοίκους. Αυτή η πολυσύχναστη και φιλική πόλη βρίσκεται σε υψόμετρο 475 μέτρων, στη μέση γεωργικών πεδιάδων, με καλλιέργειες δημητριακών και καπνού. Η πόλη είναι συναρπαστική, ιδανική για διακοπές όλο το χρόνο. Τα Ιωάννινα έχουν τα πάντα, σημαντικούς αρχαιολογικούς χώρους, μια λίμνη και ένα μικρό νησί στη μέση του, περιτριγυρισμένο από βουνά, έντονη νυχτερινή ζωή και εξαιρετική παραδοσιακή κουζίνα. Τα Ιωάννινα έχουν ακόμα πλακόστρωτα δρομάκια και ενδιαφέρουσα αρχιτεκτονική, όπου η Ανατολή συναντά το νεοκλασικό στυλ. Το χειμώνα, η περιοχή είναι συνήθως κάτω από ένα πέπλο χιονιού. Την άνοιξη υπάρχει μια πανδαισία χρωμάτων, ενώ το καλοκαίρι η λίμνη είναι ιδανική για εκδρομές με σκάφος και επισκέψεις στο νησί. Αυτό που είναι εξαιρετικά σαγηνευτικό για αυτή την πόλη όμως είναι το φεστιβάλ με τις Τζαμάλες για τον εορτασμό του Καρναβαλιού.

Οι Τζαμάλες είναι ένα έθιμο που προέρχεται από την εποχή της Τουρκοκρατίας και αναβιώνει στα όμορφα Ιωάννινα κάθε χρόνο στις Απόκριες! Ξεκινά το βράδυ της Κυριακής της Τυρινής με το άναμμα μιας μεγάλης φωτιάς σε κάθε γειτονιά των Ιωαννίνων και συνεχίζει γύρω από τις φλόγες μέχρι το

πρωί της Δευτέρας των Καθαρών, με χορούς, τραγούδια, άφθονα κεράσματα και ζεστή φασολάδα. Αυτό το έθιμο είναι κάπως... ανταγωνιστικό, καθώς κάθε γειτονιά προσπαθεί να έχει την καλύτερη Τζαμάλα! Συνολικά, πάνω από 60 γειτονιές στα Ιωάννινα ανταγωνίζονται για το ποιος θα καταφέρει να γιορτάσει περισσότερο γύρω από τη Τζαμάλα τους κάθε χρόνο! Η προετοιμασία ξεκινά τρεις μέρες πριν το ίδιο το πανηγύρι, έτσι ώστε σε κάθε συνοικία το ξύλο να φτάσει στη γειτονιά και να τοποθετηθεί κατάλληλα για να δημιουργήσει μια τεράστια φωτιά. Γύρω από τις Τζαμάλες, σύμφωνα με το έθιμο, στήνεται ένα μεγάλο ολονύχτιο γλέντι, με χορό, κρασί και ζεστή φασολάδα. Οι μεταμφιεσμένοι χορεύουν γύρω από τη φωτιά, σε διπλές και τριπλές σειρές μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Κάθε γειτονιά των Ιωαννίνων και κάθε χωριό του Νομού Ιωαννίνων έχει τις δικές του Τζαμάλες. Οι πιο δημοφιλείς Τζαμάλες είναι του κάστρου Καραβατιά, στα Λακκώματα, τα Πλατανάκια και τη Λούτσα. Ωστόσο, αυτό που προσελκύει τους περισσότερους επισκέπτες και ντόπιους είναι η φωτιά μέσα στο κάστρο όπου, από νωρίς το απόγευμα μέχρι αργά το βράδυ, οι νέοι χορεύουν αρχικά με παραδοσιακούς χορούς και αργότερα μετατρέπουν την περιοχή σε υπαίθριο κλαμπ. Η λέξη Τζαμάλα παραμένει ανερμήνευτη. Κάποιοι ισχυρίζονται ότι είναι αρβανίτικης καταγωγής, ενώ άλλοι πιστεύουν ότι είναι τουρκικής.

Jamales fire / Adobe stock images

Γαλλία

14 Ιουλίου

Η 14η Ιουλίου στη Γαλλία είναι εθνική ημέρα εορτασμού και είναι από το 1880.

Αν και η 14η Ιουλίου συνδέεται γενικά με την κατάληψη της Βαστίλης το 1789, στην πραγματικότητα είναι η 14η Ιουλίου 1790, η Fête de la Fédération, η οποία τιμάται επίσημα στη Γαλλία για πάνω από έναν αιώνα.

Αυτό το φεστιβάλ τιμά την κατάληψη της Βαστίλης και τη λαϊκή εξέγερση της 14ης Ιουλίου 1789 ή «την αφύπνιση της ελευθερίας» (Βίκτωρ Ουγκώ), συμβολίζοντας το τέλος της απόλυτης μοναρχίας. Αλλά τιμά επίσης την πρώτη εθνική και ευρέως αποδεκτή Ημέρα της Ομοσπονδίας στις 14 Ιουλίου 1790: την τελευταία μεγάλη εκδήλωση εθνικής ενότητας, μια έκρηξη χαράς μεταξύ της δίνης του «Μεγάλου Φόβου» και της δυσκολότερης περιόδου της Επανάστασης.

Η κατάληψη της Βαστίλης είναι ένα κεντρικό γεγονός της Γαλλικής Επανάστασης. Πράγματι, στις 14

Ιουλίου 1789, ο λαός ξεσηκώθηκε για να ανατρέψει τη μοναρχία μετά την οικονομική κρίση που προκλήθηκε από τις κακές σοδειές και τα οικονομικά προβλήματα της εποχής.

14 of July / Adobe stock images

Μόλις το 1880 η 14η Ιουλίου έγινε αργία. Για τον εορτασμό αυτό, κεντρική θέση δόθηκε στο στρατό με τη διοργάνωση στρατιωτικής παρέλασης σε εμβληματικούς χώρους της Γαλλίας και του Παρισιού. Σήμερα, η παρέλαση πραγματοποιείται στα Ηλύσια Πεδία.

French celebration / Adobe stock images

Μια νυχτερινή παράσταση λαμβάνει χώρα στις μεγάλες πόλεις της Γαλλίας με τη μορφή πυροτεχνημάτων. Πιο συγκεκριμένα, είναι μια πυροτεχνική επίδειξη ήχου και φωτός. Στην πρωτεύουσα, τα πυροτεχνήματα λαμβάνουν χώρα κοντά στον Πύργο του Άιφελ.

French celebration / Adobe stock images

Σε πιο τοπικό επίπεδο, σε πόλεις και χωριά, η πυροσβεστική οργανώνει έναν λαϊκό χορό το βράδυ της 14ης Ιουλίου ή τον παλιό. Αυτές οι μπάλες προσφέρουν στους κατοίκους μια στιγμή ευχαρίστησης και ευχαρίστησης. Κάθε περιοχή γιορτάζει χρησιμοποιώντας παραδοσιακά τοπικά μουσικά συγκροτήματα ή μπάντες χάλκινων πνευστών (Bandas στη νότια Γαλλία).

Μουσικό Φεστιβάλ

Η Fête de la Musique, γνωστή και ως Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής ή Make Music Day, είναι μια παγκόσμια γιορτή της μουσικής που πραγματοποιείται κάθε χρόνο στις 21 Ιουνίου. Η εκδήλωση καθιερώθηκε για πρώτη φορά στη Γαλλία το 1982 από τον Γάλλο υπουργό Πολιτισμού, Jack Lang, και τον μουσικό διευθυντή Maurice Fleuret. Στόχος τους ήταν να ενθαρρύνουν τον λαό της Γαλλίας να συμμετέχει και να απολαμβάνει τη μουσική, τόσο ως ερμηνευτές όσο και ως μέλη του κοινού.

Η ιδέα πίσω από το φεστιβάλ είναι απλή: να προωθήσει τη μουσική επιτρέποντας σε ερασιτέχνες και επαγγελματίες μουσικούς να παίζουν σε δημόσιους χώρους δωρεάν, καθιστώντας έτσι όλα τα είδη μουσικής προσβάσιμα σε όλους. Το φεστιβάλ πραγματοποιείται την ημέρα του θερινού ηλιοστασίου, τη μεγαλύτερη ημέρα του χρόνου, η οποία συμβολίζει την αφθονία της μουσικής και του πολιτισμού στη ζωή μας.

Με τα χρόνια, η Fête de la Musique έχει κερδίσει διεθνή αναγνώριση και τώρα γιορτάζεται σε περισσότερες από 120 χώρες παγκοσμίως. Κάθε χώρα, πόλη και κοινότητα διοργανώνει τις μοναδικές εορταστικές εκδηλώσεις της, οι οποίες μπορεί να περιλαμβάνουν συναυλίες δρόμου, ανοιχτές βραδιές μικροφώνου, μουσικά εργαστήρια και ειδικές παραστάσεις σε χώρους όπως μουσεία, πάρκα και σιδηροδρομικούς σταθμούς.

Η εκδήλωση παρουσιάζει μια μεγάλη ποικιλία μουσικών στυλ, από κλασική και τζαζ έως ροκ, χιπ-χοπ, ηλεκτρονική και παγκόσμια μουσική. Ενθαρρύνει τη συνεργασία και την πολιτιστική ανταλλαγή μεταξύ των μουσικών, καθώς και την προώθηση μιας αίσθησης ενότητας και συντροφικότητας μέσω της παγκόσμιας γλώσσας της μουσικής.

Μια βασική πτυχή της Fête de la Musique είναι η συμμετοχικότητά της, καθώς προσκαλεί ανθρώπους

όλων των ηλικιών, υποβάθρων και επιπέδων δεξιοτήτων να συμμετάσχουν. Αυτή η δημοκρατική προσέγγιση στη μουσική βοηθά στην άρση των φραγμών, επιτρέποντας στους ανθρώπους να συνδεθούν και να εκτιμήσουν διαφορετικές μουσικές εκφράσεις

Λετονία

Καλοκαίρι (Jāņi)

Όταν η μέρα είναι μεγαλύτερη και η νύχτα μικρότερη, στο θερινό ηλιοστάσιο, οι Λετονοί γιορτάζουν το βράδυ Līgo (23 Ιουνίου) και την ημέρα Jāņi (24 Ιουνίου), μένοντας ξύπνιοι γύρω από φωτιές ή καίγοντας βαρέλια που υψώνονται ψηλά σε στύλους.

Όταν οι Γερμανοί σταυροφόροι έφτασαν στις ακτές της Βαλτικής Θάλασσας τον 12ο αιώνα, αιφνιδιάστηκαν από την κλίμακα των εορτασμών που έλαβαν χώρα γύρω από τις φωτιές τη νύχτα του Jāņi. Ο εορτασμός λάμβανε χώρα κατά τη διάρκεια της μεγαλύτερης ημέρας και της μικρότερης νύχτας του έτους, στις 21 Ιουνίου. Ο εκχριστιανισμός της Λετονίας μετέφερε την ημερομηνία της ημέρας Jāņi προς τα εμπρός στις 24 Ιουνίου, την Ημέρα του Αγίου Ιωάννη.

Στο ημερολόγιο του Λετονού αγρότη, το Jāņi σηματοδοτεί την πρώτη παραγωγή σανού και ακολουθεί την αρχή του αστρονομικού καλοκαιριού. Οι παραδόσεις περιλαμβάνουν την ολοκλήρωση των ανοιξιάτικων εργασιών, το βοτάνισμα, τη φροντίδα των παρτεριών, την εκμάθηση δημοτικών τραγουδιών, τον καθαρισμό και την τακτοποίηση του σπιτιού, την παρασκευή ενός ειδικού τυριού Jāņi σε σχήμα ηλιακού δίσκου, την παρασκευή μπύρας, το ψήσιμο rīgāgi (πίτες) και την ημέρα πριν από τις γιορτές - τη διακόσμηση του αγροκτήματος με κλαδιά σημύδας, μπουκέτα λουλουδιών, γιρλάντες, κλαδιά βελανιδιάς και στεφάνια.

Από τους εποχιακούς αρχαίους Λετονικούς εορτασμούς, το θερινό ηλιοστάσιο έχει διατηρήσει πλήρως τις παραδοσιακές δραστηριότητες που περιλαμβάνουν προετοιμασίες που περιμένουν τη μεγάλη μέρα. Οι μελετητές της θρησκείας συνδέουν το Jāņi με ηλιακές λατρείες και τελετές γονιμότητας. Τα κλαδιά σημύδας και τα λουλούδια, η συγκέντρωση ιδιαίτερων, μαγικών φυτών, ο χορός και ο σεξουαλικός συμβολισμός στα δημοτικά τραγούδια καθιστούν σαφές το ερωτικό περιεχόμενο της γιορτής.

Κατά τη διάρκεια του Līgo βράδυ, οι φωτιές ανάβουν και καίγονται από το ηλιοβασίλεμα μέχρι το επόμενο πρωί. Αυτή η πρακτική αντικατοπτρίζει την πεποίθηση ότι το φως από τις πυρκαγιές θα μεταδοθεί στο επόμενο ηλιακό έτος. Το άλμα πάνω από τη φωτιά λέγεται ότι φέρνει την καλύτερη τύχη και ευημερία μέσα στο επόμενο έτος.

Το τραγούδι έχει κεντρική θέση στον εορτασμό. Το Jāņi είναι η πιο αγαπημένη Λετονική γιορτή. Το Līgo είναι επίσης γνωστό ως η Ημέρα των Χόρτων, καθώς το σύντομο καλοκαίρι φέρνει διαφορετικά φυτά στην κορυφή της άνθισης.

Το Jānis ήταν το πιο δημοφιλές Λετονικό προσωπικό όνομα για σχεδόν 100 χρόνια (1918-2000). Το βράδυ του Līgo όλοι όσοι ονομάζονται Jānis φορούν στεφάνι από φύλλα βελανιδιάς, ενώ οι γυναίκες και τα κορίτσια φορούν στεφάνια από λουλούδια, χόρτα και βότανα.

Girl with flowers / Adobe stock images

Fire / Adobe stock images

Χειμερινό ηλιοστάσιο (Χειμερινό Φεστιβάλ)

Το Χειμερινό Ηλιοστάσιο, που ονομάζεται "Ziemassvētki", κυριολεκτικά το "Χειμερινό Φεστιβάλ", γιορτάζεται τη μικρότερη ημέρα και τη μεγαλύτερη νύχτα του έτους. Κατά τη διάρκεια των αιώνων οι παγανιστικές παραδόσεις έχουν αναμειχθεί και αναμειχθεί με τις χριστιανικές.

Η παραμονή των Χριστουγέννων ονομάζεται επίσης Log Night (Yule Night), όταν οι άνθρωποι κύλησαν το Yule Log από το ένα αγρόκτημα στο άλλο και τελικά το έκαψαν. Η καύση του Yule Log συμβολίζει την αρχή ενός νέου ηλιακού έτους και τον ίδιο τον Ήλιο.

Άλλες παραδόσεις του Χειμερινού Ηλιοστασίου περιλαμβάνουν τη μετάβαση στη σάουνα, ένα γεύμα εννέα πιάτων, το οποίο εξασφαλίζει μια ευημερούσα το επόμενο έτος, ντύσιμο με ειδικά κοστούμια (iet budēļos, ķekātās, čigānos), μαντεία και δίνοντας δώρα.

Το έλατο έχει ιδιαίτερο ρόλο · Προέρχεται από το προγονικό δέντρο της ζωής που εισήχθη στο σπίτι. Οι άνθρωποι μαστιγώνονταν απαλά με τα κλαδιά του για να έχουν ευλογίες, ζωτικότητα και υγεία. Το έλατο συνδέεται επίσης με τη φωτιά και τη μαγεία του φωτός, συνδυάζοντας δύο από τις προγονικές μας παραδόσεις - ζωντανό κλαδί και ευλογία φωτιάς.

Σε όλο τον κόσμο, όπως και σε όλα τα Χριστούγεννα, η διακόσμηση ενός χριστουγεννιάτικου δέντρου σχετίζεται με παγανιστικές τελετουργίες χειμερινού ηλιοστασίου. Δεν ήταν πάντα ένα έλατο που ήταν διακοσμημένο - οι πρόγονοί μας συνήθιζαν επίσης να φέρνουν κλαδιά αρκεύθου στο σπίτι.

Η Ρίγα αναγνωρίζεται ως η γενέτειρα του πρώτου χριστουγεννιάτικου δέντρου, που τοποθετήθηκε και διακοσμήθηκε ήδη από το 1510 σύμφωνα με ορισμένες μαρτυρίες. Ωστόσο, το έλατο ως το κύριο χριστουγεννιάτικο στολίδι για κάθε οικογένεια στη Λετονία εισήχθη στις αρχές του 20ου αιώνα.

Τα πρώτα χριστουγεννιάτικα δέντρα ήταν διακοσμημένα με απλά και όμορφα βρώσιμα πράγματα – ξηρούς καρπούς πασπαλισμένους με αλεύρι, μήλα, κύβους ζάχαρης και μελόψωμο. Χρησιμοποιήθηκαν επίσης κώνοι, χάρτινα λουλούδια και νάρθηκες πεύκου τυλιγμένοι σε κόκκινες κλωστές. Ως διακοσμητικά για τα κλαδιά του ελάτου χρησιμοποιήθηκαν πολύχρωμες κλωστές, καλαμάκια, αυγά πουλιών, φρούτα, λαχανικά, σκέτα τσιπς και αποξηραμένα λουλούδια.

Ιδιαίτερα δημοφιλής ήταν η στολίδι ruzurs. Ήταν φτιαγμένο από καλαμάκια που εμπλουτίζονταν με διάφορα πολύχρωμα υφάσματα ή φτερά πουλιών. Τα σπίτια ήταν επίσης διακοσμημένα με μια πατάτα στην οποία είχαν κολλήσει καλαμάκια. Ένας τέτοιος σχηματισμός ονομαζόταν ήλιος (sauļīte). Οι διακοσμήσεις πιο συχνά έγιναν από παιδιά που έβαλαν την αγάπη τους και την καθαρότητα της καρδιάς ενός παιδιού. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τέτοιες δημιουργίες είχαν ιδιαίτερη ενέργεια.

Ένα από τα σχεδόν υποχρεωτικά πιάτα για το χριστουγεννιάτικο τραπέζι είναι τα γκρίζα μπιζέλια (preļēkie zīņi) με μπέικον. Η παράδοση της καλλιέργειας γκρίζων μπιζελιών στη Λετονία χρονολογείται τουλάχιστον από τον 18ο αιώνα. Τα μπιζέλια, το κριθάρι και τα φασόλια αποτελούσαν για πολύ καιρό βασικά είδη διατροφής και παρέμειναν σημαντικά μέχρι την εισαγωγή της πατάτας τον 19ο αιώνα. Σήμερα τα γκρίζα μπιζέλια με μπέικον αναφέρονται στους τουριστικούς οδηγούς ως ένα ειδικά λετονικό πιάτο που αξίζει να δοκιμάσετε. Τα μεγάλα γκρίζα μπιζέλια της Λετονίας περιλαμβάνονται στον κατάλογο των ευρωπαϊκών προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης (ΠΟΠ) από το 2015.

Yule Log and Ivy bands / Wikimedia commons

Πολωνία

Andrzejkі (Ημέρα του Αγίου Ανδρέα)

«Οι Πολωνοί έχουν επίσης έναν μοναδικό τρόπο να γιορτάζουν την Ημέρα του Αγίου Ανδρέα (30 Νοεμβρίου, αν και οι εορτασμοί μπορούν να ξεκινήσουν το βράδυ της 29ης Νοεμβρίου). Οι εορτασμοί περιλαμβάνουν μια ολόκληρη ποικιλία παιχνιδιών που λένε την τύχη, συμπεριλαμβανομένης της έκχυσης κεριού μέσα από μια κλειδαρότρυπα σε κρύο νερό για να δημιουργηθεί ένα ειδώλιο κεριού του οποίου το σχήμα χρησιμοποιείται στη συνέχεια για να προβλέψει το μέλλον. Κλειδί για την κατάσταση είναι η παράδοση της πρόβλεψης της πιθανότητας γάμου με τον διασκεδαστικό αγώνα παπουτσιών, στον οποίο όλοι στο δωμάτιο βγάζουν τα παπούτσια τους και τα τοποθετούν στο πάτωμα, το ένα ζευγάρι μετά το άλλο, ξεκινώντας από τον τοίχο πιο μακριά από την πόρτα. Το πρώτο ζευγάρι παπούτσια που θα περάσει το κατώφλι σημαίνει καμπάνες γάμου για τον ιδιοκτήτη».

<https://theculturetrip.com/europe/poland/articles/7-traditions-only-poles-can-understand/>

Old key / Adobe stock images

Śmigus-Dyngus: Πολωνία Εθνική ημέρα μάχης νερού (Υγρή Δευτέρα, Ημέρα Dyngus)

Πρόκειται για μια πολωνική παράδοση της Δευτέρας του Πάσχα η οποία, εν ολίγοις, περιλαμβάνει ανθρώπους που ρίχνουν άφθονες ποσότητες νερού ο ένας στον άλλο. Η παράδοση πιθανότατα χρονολογείται από τον 14ο αιώνα, αλλά πιθανότατα έχει επίσης προχριστιανική προέλευση που συνδέεται με την ισημερία του Μαρτίου και τον ερχομό της πηγής - το νερό είναι σύμβολο ζωής και ανανέωσης. Παρόμοιες παραδόσεις μπορούν να βρεθούν σε όλη την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη, με την Πολιиваний понеділок (Δευτέρα του ποτίσματος) στην Ουκρανία, την Oblénačka στην Τσεχία, την Oblievačka στη Σλοβακία και τη Vízbenetű στην Ουγγαρία. Είναι επίσης γνωστή ως "Dyngus Day" στις πολωνικές κοινότητες εκτός Πολωνίας.

Σήμερα το Śmigus-Dyngus, έχει μετατραπεί σε μια πλήρη εθνική μάχη για το νερό. Δεν αφορά μόνο νεαρά αγόρια και κορίτσια. Μπορεί να περιλαμβάνει οποιονδήποτε. Μπορεί να είστε απλώς ένας αθώως περαστικός, αλλά και εσείς θα μπορούσατε να είστε μούσκεμα από την κορυφή μέχρι τα νύχια. Το Śmigus-Dyngus έχει γίνει ένα ελεύθερο για όλους: νεροπίστολα, μπουκάλια νερού και μπαλόνια νερού από ψηλά. Ποτέ δεν ξέρεις από πού θα έρθει το νερό! Σε ορισμένες περιπτώσεις, ακόμη και πυροσβεστικά οχήματα είναι γνωστό ότι συμμετέχουν στους εορτασμούς.
<https://culture.pl/en/article/smigus-dyngus-polands-national-water-fight-day>

Water fight / Adobe stock images

Ο πνιγμός της Marzanna

Την πρώτη μέρα της άνοιξης, οι Πολωνοί γιορτάζουν την αναχώρηση (ή το θάνατο) του χειμώνα από τον «πνιγμό (και μερικές φορές το κάψιμο) της Marzanna». Αυτή η παράδοση έχει τις ρίζες της στις

προχριστιανικές θυσιαστικές τελετές των Σλάβων παγανιστών. Marzanna είναι το πολωνικό όνομα για μια σλαβική θεά που συνδέεται με το θάνατο, το χειμώνα και τη φύση.

Η κούκλα Marzanna είναι παραδοσιακά κατασκευασμένη από άχυρο και λευκό καμβά και διακοσμημένη με πολύχρωμες κορδέλες. Οι ντόπιοι δημιουργούν την ομοιότητά της χρησιμοποιώντας άχυρο, παλιά ρούχα, ακόμη και αξεσουάρ όπως μαντίλα. Στη συνέχεια ρίχνουν κυριολεκτικά «χειμώνα» σε μια λίμνη ή ένα ποτάμι για να πνιγούν. Η πρακτική είναι συμβολική της αποστολής του χειμώνα μακριά και της προετοιμασίας της φύσης για την άνοιξη και την αναγέννησή της. Συχνά, το τραγούδι ή η απαγγελία παλιών στίχων συνοδεύουν την πομπή: "Marzanna, Marzanna, κολυμπήστε στις θάλασσες. Αφήστε τα λουλούδια να ανθίσουν και τα χωράφια να γίνουν πράσινα». Η παράδοση Marzanna εξακολουθεί να είναι δημοφιλής σε ορισμένα μέρη της Πολωνίας, κυρίως στην ύπαιθρο. <https://culture.pl/en/article/7-confusing-polish-customs>; <https://www.trafalgar.com/real-word/7-unique-polish-traditions/>

Drowning of Marzanna / Wikimedia commons

Παρουσίαση και συζήτηση 3 επιλεγμένων παραδόσεων και εορτασμών στην Πολωνία (Andrzejki, Śmigus-Dyngus, Ο πνιγμός της Marzanna)

1. Εκμάθηση παραδόσεων και εορτασμών από μαθητές

Διάρθρωση των μαθητών σε ομάδες

Ομαδικές εργασίες:

- Εισαγωγή επιλεγμένης πολωνικής παράδοσης και γιορτής μέσω του δράματος (οι μαθητές δραματοποιούν και άλλα παιδιά μαντεύουν ποια παράδοση είναι και τι έχει προβληθεί)
- Οι μαθητές ετοιμάζουν μια αφίσα που διαφημίζει μία από τις πολωνικές παραδόσεις ή γιορτές, εάν επρόκειτο να λάβει χώρα στην περιοχή και τον πολιτισμό τους. Αναπτύσσουν μια εικόνα και κατευθυντήριες γραμμές για τους συμμετέχοντες - τι πρέπει να προετοιμάσουν, πώς να ντυθούν και τι πρέπει να φέρουν μαζί τους.
- Οι μαθητές γράφουν μια πρόσκληση σε μια πολωνική γιορτή - αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει: «Ποιον θα προσκαλέσετε, πώς θα τους ενθαρρύνετε να συμμετάσχουν; Ποιο θα είναι το πιο ενδιαφέρον για εσάς; Γιατί αξίζει να γνωρίσουμε τα ήθη και τα έθιμα άλλων χωρών;»

2. Καθήκοντα που σχετίζονται με τις ατομικές παραδόσεις

α. Ημέρα του Αγίου Ανδρέα

Εργασία: Γράψτε την τύχη σας για το επόμενο έτος. Δώστε μια εικόνα που εκφράζει αυτή την τύχη ως όνειρο. Τι θα θέλατε να γίνει πραγματικότητα; Τι ονειρεύεστε;

β. Ημέρα Dyngus

Ερώτηση για προβληματισμό: γνωρίζετε ένα παρόμοιο παιχνίδι με το Dyngus στην κουλτούρα σας; Τι σας αρέσει σε αυτή την παράδοση;

γ. Ο πνιγμός της Marzanna

Εργασία: Σχεδιάστε τη Marzanna σας χρησιμοποιώντας υλικά που προετοιμάζονται από τον δάσκαλο (χαρτί τυπώματος, έγχρωμο χαρτί, ύφασμα, ψαλίδι, ταινία scotch, κορδόνι) (η εργασία μπορεί να είναι ατομική ή ομαδική)

- Γιατί αξίζει να πούμε αντίο στο χειμώνα και να καλωσορίσουμε την άνοιξη; Τι θα μπορούσε να σημαίνει, αξία;

Ισπανία

Reyes Magos (Ημέρα του Βασιλιά)

Ο εορτασμός της Ημέρας του Βασιλιά ή Día de los Reyes Magos ξεκινά την προηγούμενη μέρα, στις 5 Ιανουαρίου. Σε κωμοπόλεις και πόλεις σε όλη την Ισπανία, πραγματοποιούνται παρελάσεις. Οι τρεις βασιλιάδες - Melchior, Caspar και Balthazar, γίνονται δεκτοί με τυμπανοκρουσίες. Το Alcoy, στο Αλικάντε, έχει τη μακροβιότερη παρέλαση, που χρονολογείται από το 1885. Καθώς η παρέλαση περνάει, ρίχνονται γλυκά στους θεατές. Οι τρεις βασιλιάδες ή σοφοί, φέρνουν δώρα στα παιδιά ενώ κοιμούνται τη νύχτα της 5ης. Τα παιδιά αφήνουν παπούτσια για να βάλουν τα δώρα τους οι βασιλιάδες.

Dia de reyes / Adobe stock images

Στο πλαίσιο της προετοιμασίας για την Ημέρα των Βασιλέων, τα παιδιά γράφουν γράμματα στους βασιλιάδες και αφήνουν φαγητό και ποτό για τους τρεις επισκέπτες και τις καμήλες τους. Σύμφωνα με την παράδοση, τα παιδιά που ήταν καλά λαμβάνουν δώρα και εκείνα που δεν ήταν καλά λαμβάνουν κάρβουνο (ένα γλυκό φτιαγμένο από ζάχαρη που μοιάζει με κάρβουνο).

Η 6η Ιανουαρίου είναι αργία και ημέρα συγκέντρωσης με την οικογένεια για να ανοίξουν δώρα και να μοιραστούν ένα γεύμα. Υπάρχει ένα παραδοσιακό κέικ που ονομάζεται Roscón de Reyes - είναι ένα κυκλικό γλυκό ψωμί που ολοκληρώνεται με ζάχαρη, αποξηραμένα φρούτα και στέμμα, και μερικές φορές γεμίζει με κρέμα. Κρυμμένο μέσα στο γλυκό υπάρχει μια φιγούρα (ένας βασιλιάς ή οποιαδήποτε άλλη φιγούρα) και ένα φασόλι. Όποιος παίρνει τη φιγούρα στο κομμάτι του παίρνει το στέμμα και πρέπει να αντιμετωπίζεται ως βασιλιάς ή βασίλισσα για την ημέρα. Το άτομο που παίρνει το φασόλι υποτίθεται ότι πληρώνει για το roscón.

Roscon de Reyes /Adobe stock images

Ημέρα του Αγίου Γεωργίου

Ο Sant Jordi, ή ο Άγιος Γεώργιος, είναι ο προστάτης άγιος της Καταλονίας και η Diada de Sant Jordi, η Ημέρα του Αγίου Γεωργίου, είναι μια εορταστική περίσταση που, με τα χρόνια, έχει γίνει μια γιορτή του Καταλανικού πολιτισμού, που αντιπροσωπεύεται από βιβλία και τριαντάφυλλα.

Η Festa de Sant Jordi πραγματοποιείται σε όλη την Καταλονία στις 23 Απριλίου, την ημέρα που πέθανε ο Άγιος Γεώργιος. Ήταν υπό τις διαταγές του Ρωμαίου αυτοκράτορα Διοκλητιανού και αρνήθηκε να υπακούσει σε εντολή δίωξης των χριστιανών, οπότε μαρτύρησε και αποκεφαλίστηκε. Πολύ σύντομα άρχισε να τιμάται ως μάρτυρας και άρχισαν να κυκλοφορούν φανταστικές ιστορίες γι' αυτόν.

Ο θρύλος του Sant Jordi εξηγεί ότι πολύ καιρό πριν, στο Montblanc (Tarragona) ένας άγριος δράκος, ικανός να δηλητηριάσει τον αέρα και να σκοτώσει με την αναπνοή του, είχε τρομάξει τους κατοίκους της πόλης. Οι κάτοικοι, φοβισμένοι και κουρασμένοι από τις καταστροφές και τα παραπτώματα του δράκου, αποφάσισαν να τον ηρεμήσουν ταΐζοντάς τον ένα άτομο την ημέρα που θα επιλεγόταν τυχαία σε κλήρωση. Μετά από αρκετές ημέρες, η πριγκίπισσα ήταν η άτυχη. Όταν η πριγκίπισσα έφυγε από το σπίτι της και κατευθύνθηκε προς τον δράκο, ο Jordi, ντυμένος με λαμπερή πανοπλία, καβάλα σε ένα λευκό άλογο, εμφανίστηκε ξαφνικά για να τη σώσει. Ο Άγιος Γεώργιος σήκωσε το σπαθί του και μαχαίρωσε τον δράκο, απαλλάσσοντας επιτέλους την πριγκίπισσα και τους πολίτες από αυτή την αναταραχή. Από το αίμα του δράκου φύτρωσε μια τριανταφυλλιά με τα πιο κόκκινα τριαντάφυλλα που είχαν δει ποτέ. Ο Άγιος Γεώργιος, ήρωας πλέον, πήρε ένα τριαντάφυλλο και το πρόσφερε στην πριγκίπισσα.

Η λατρεία του Αγίου Γεωργίου εξαπλώθηκε σε όλα τα Καταλανικά εδάφη κατά τον Μεσαίωνα, αν και λατρευόταν ήδη από τον 8ο αιώνα. Και από το 1456 είναι ο προστάτης άγιος της Καταλονίας.

Green dragon with knight / Adobe stock images

Η γιορτή γιορτάζεται σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό από τον 16ο αιώνα, αλλά τον 19ο αιώνα, η άνοδος του πολιτικού και πολιτιστικού κινήματος γνωστού ως *Renaixença* την είδε να γίνεται η πιο διάσημη πολιτική, πολιτιστική και πατριωτική ημέρα στη Βαρκελώνη και την Καταλονία.

Μπορούμε να εντοπίσουμε τη σύνδεση της ημέρας της γιορτής με βιβλία από τη δεκαετία του 1920, όταν ο Vicent Clavel i Andrés, συγγραφέας από τη Βαλένθια και διευθυντής του εκδοτικού οίκου Θερβάντες, πρότεινε τη διοργάνωση ενός φεστιβάλ για την προώθηση βιβλίων στην Καταλονία στην

Cambra Oficial del Llibre de Barcelona και την Gremi d'Editors i LlibreTERS - αντίστοιχα το Επίσημο Επιμελητήριο Βιβλίων της Βαρκελώνης και την Ένωση Εκδοτών και Βιβλιοπωλών. Επέλεξαν την 7η Οκτωβρίου 1927 για να το κρατήσουν.

Κατά τη διάρκεια της Διεθνούς Έκθεσης που πραγματοποιήθηκε στη Βαρκελώνη το 1929, οι βιβλιοπώλες αποφάσισαν να στήσουν πάγκους στους δρόμους, να παρουσιάσουν τις νέες εκδόσεις τους και να ενθαρρύνουν την ανάγνωση. Η πρωτοβουλία ήταν τόσο επιτυχημένη που αποφάσισαν να αλλάξουν την ημερομηνία και να καθιερώσουν την 23η Απριλίου ως Ημέρα Βιβλίου, επειδή αυτή είναι η ημέρα που πέθαναν δύο από τα μεγάλα ονόματα στην ιστορία της λογοτεχνίας: ο Θερβάντες και ο Σαίξπηρ.

Αυτός ήταν ο αντίκτυπος αυτής της Καταλανικής γιορτής που, το 1995, η Γενική Συνέλευση της UNESCO κήρυξε την 23η Απριλίου Παγκόσμια Ημέρα Βιβλίου και Πνευματικών Δικαιωμάτων.

Σήμερα, στις 23 Απριλίου, γιορτάζονται τόσο το Sant Jordi όσο και το Santa Jordina, δικαιώνοντας ότι τα λουλούδια είναι ένα τέλειο δώρο τόσο για τους άνδρες όσο και για τις γυναίκες και ότι οι γυναίκες δεν χρειάζεται να σωθούν από έναν υπόπη.

Αλγερία

YENNAYER (Βερβερική Πρωτοχρονιά).

Αυτός ο εορτασμός αντιπροσωπεύει το Amazigh New Year στο αγροτικό ημερολόγιο που χρησιμοποιείται από τους Βερβέρους. Συνήθως πραγματοποιείται στις 12 Ιανουαρίου κάθε έτους. Το 2022, γιορτάσαμε το έτος 2972.

Ο εορτασμός του Yennayer χρονολογείται από το 950 π.Χ., όταν ο βασιλιάς των Βερβέρων Chachnaq I ενθρονίστηκε ως Φαραώ της Αιγύπτου. Το Yennayer γιορτάζεται επίσης σε άλλα μέρη του κόσμου, όπως τα Κανάρια Νησιά, επειδή οι αυτόχθονες κάτοικοι του νησιού είναι Βέρβεροι που ονομάζονται Guanches (Igwancien στα Βερβέρια), οι μόνοι Βερβέροι που δεν έγιναν μουσουλμάνοι.

Ο Yennayer σηματοδοτεί επίσης την αλλαγή της εποχής. Πράγματι, αυτή η εποχή είναι ένα σημάδι του τέλους των προβλέψεων που έγιναν για το χειμώνα.

Η λέξη Yennayer προέρχεται από τη σύνθεση δύο βερβερικών λέξεων: yan, που σημαίνει "ένα", και agguj, που σημαίνει "μήνας", οπότε Yennayer σημαίνει "ο πρώτος μήνας".

Παραδοσιακά, στην Αλγερία, την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, προετοιμάζεται ένα παραδοσιακό πιάτο για την περίσταση, δηλαδή κουσκούς και μερικές φορές ακόμη και berkoukes (ζυμαρικά με τη μορφή μεγάλων κόκκων κουσκούς που συνοδεύονται από λαχανικά και κρέας). Όσο για το κρέας, είναι τα πουλερικά ή το κόκκινο κρέας, το κατσίκι ή το πρόβειο κρέας, που τιμούνται. Παρασκευάζονται επίσης παραδοσιακές τηγανίτες που ονομάζονται "bahrir" και "s'fenj",

παραδοσιακοί κεφτέδες. Αποξηραμένα φρούτα, αμύγδαλα, αποξηραμένα σύκα και όλα τα είδη γλυκών βρίσκονται στο τραπέζι, συνήθως συνοδεύονται από ένα καλό τσάι μέντας.

Για να ευχηθούν ο ένας στον άλλον ευτυχισμένο το νέο έτος, οι Αλγερινοί συνήθως λένε "Assegas Ameggaz" που σημαίνει "Ευτυχισμένο το νέο έτος" στο Amazigh.

Οι Αλγερινοί έχουν μεγάλο ενδιαφέρον και αγάπη για αυτό το φεστιβάλ, επειδή ήταν πάντα μέρος του Αλγερινού πολιτισμού. Μερικές οικογένειες ακολουθούν πολύ συγκεκριμένες τελετουργίες. Μία από τις πεποιθήσεις είναι ότι το κόψιμο των μαλλιών ενός παιδιού είναι σαν να κλαδεύεις ένα δέντρο ταυτόχρονα για να του επιτρέψεις να μεγαλώσει καλύτερα.

Στην περιοχή της Καβυλίας, είναι προφανές ότι οι γιορτές είναι πολύ λαογραφικές. Οι γυναίκες φορούν τα παραδοσιακά τους ρούχα και τα τραγούδια των Βερβέρων ακούγονται συχνά στα σπίτια, γεγονός που δίνει μια πολύ εορταστική πτυχή μέχρι σήμερα. Ωστόσο, το γεγονός παραμένει ότι άλλες πόλεις στην Αλγερία γιορτάζουν το Yennayer με εξίσου εορταστικό τρόπο.

Κάθε χρόνο, ολόκληρη η Αλγερία γιορτάζει. Η τρέχουσα κατάσταση λόγω της εξάπλωσης του κορωνοϊού σημαίνει ότι ορισμένες εορταστικές εκδηλώσεις δεν μπόρεσαν να πραγματοποιηθούν ή ήταν πολύ περιορισμένες. Παρ' όλα αυτά, πραγματοποιήθηκαν ορισμένες εκδηλώσεις, όπως αγορές και εκθέσεις σε όλη τη χώρα.

Βίντεο: <https://youtu.be/RIXio8kcsYA>

Eid al-Fitr

Το Eid al-Fitr (عيد الفطر, Γιορτή του Σπασίματος) είναι η μουσουλμανική γιορτή που σηματοδοτεί το σπάσιμο της νηστείας στο μήνα του Ραμαζανιού. Γιορτάζεται την πρώτη ημέρα του μήνα Shawwal.

Αν και το Eid είναι μια κοινή γιορτή για όλους τους μουσουλμάνους σε όλο τον κόσμο, δεν γιορτάζεται παντού ταυτόχρονα. Η διαφορά είναι μία ή δύο ημέρες από τη μια χώρα στην άλλη. Παρ' όλα αυτά, παραμένει ένα ομόφωνο σύμβολο του θριάμβου της επίτευξης πολλών κακουχιών κατά τη διάρκεια ολόκληρου του μήνα.

Την παραμονή της βοήθειας, όλες οι Αλγερινές οικογένειες ετοιμάζουν διάφορα παραδοσιακά κέικ. Με αυτά τα ίδια κέικ λαμβάνεται ο πρώτος πρωινός καφές, μετά από ένα μακρύ μήνα νηστείας. Τούρτες, δώρα, ρούχα, οι περισσότερες Αλγερινές οικογένειες καταβάλλουν μεγάλες προσπάθειες για να κάνουν αυτές τις δύο ημέρες μια γιορτή για μικρούς και μεγάλους.

Την ημέρα, οι Αλγερινοί επισκέπτονται τις οικογένειές τους, φέρνοντας κουτιά γεμάτα κέικ που ετοιμάστηκαν την προηγούμενη μέρα και δεν είναι ασυνήθιστο να επιστρέψουν στο σπίτι με ένα κουτί τόσο γεμάτο όσο αυτό που δόθηκε! Μια ανταλλαγή μικρών γλυκών που θα καταναλωθούν αρκετές ημέρες μετά το Eid.

Επιπλέον, η προσευχή Eid πραγματοποιείται νωρίς το πρωί στα τζαμιά. Η ιδιαιτερότητά του είναι ένα θρησκευτικό τραγούδι πριν από την προσευχή.

Άλλες συνήθειες των Αλγερινών κατά τη διάρκεια αυτών των διακοπών είναι να αγοράζουν νέα ρούχα, κυρίως για τα παιδιά. Τους δίνουν επίσης δώρα, μερικές φορές ακόμη και λίγα χρήματα για να κάνουν τα μικρά παιδιά ευτυχισμένα.

Για όσους έχουν ένα αγαπημένο πρόσωπο που έχει πεθάνει, είναι επίσης μια ευκαιρία να επισκεφθούν τον τάφο του, ένας τρόπος να συμπεριλαμβάνονται πάντα οι νεκροί στον εορτασμό.

Μια ελεημοσύνη ορίζεται επίσης κάθε χρόνο από το Υπουργείο Θρησκευτικών Υποθέσεων και Βακουφίων που ονομάζεται "Zakat el-Fitr". Φέτος στην Αλγερία, το Zakat ορίζεται σε 120 DA ανά άτομο. Δίνεται στο τέλος του μήνα του Ραμαζανιού.

Τέλος, αυτή την ημέρα, οι άνθρωποι εύχονται ο ένας στον άλλο "Aid Mubarak" ή "Saha Aidek", το οποίο είναι πιο συνηθισμένο στην Αλγερία και σημαίνει απλά "Happy Aid". Μερικοί άνθρωποι προσθέτουν στις επιθυμίες τους μια τυπική Αλγερινή φράση, "Taâgdou bel eou el Hna", για να ευχηθούν ο ένας στον άλλο μια "Ευτυχισμένη και υγιή γιορτή βοήθειας".

Έτσι, η Βοήθεια είναι μια γιορτή, αλλά μια γιορτή που εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται σε μεγάλο βαθμό από ευσέβεια, καλοσύνη και πνευματικότητα, μια συνέχεια αυτού που συμβολίζει το Ραμαζάνι.

Eid al-Fitr / Adobe stock images

Eid al-Fitr / Adobe stock images

SEBEIBA

Sebiba 3 Algeria / Wikimedia Commons

Το Sebeiba είναι ένα μεγάλο φεστιβάλ Tuareg που διοργανώνεται στην περιοχή Djanet, στα νοτιοανατολικά της Αλγερίας. Είναι μια τυπική φυλετική τελετή του κόσμου των Τουαρέγκ. Κάθε χρόνο για περισσότερες από 3 χιλιάδες, κατά τη διάρκεια του φεστιβάλ El Achouga, οι διάφορες φυλές Tuareg του Tassili N'Ajjer συγκεντρώνονται στην όαση της Djanet για να γιορτάσουν το σύμφωνο ειρήνης, το S'biba, διακονίζοντας μια παράδοση που πηγαίνει πίσω αρκετές χιλιάδες χρόνια.

Οι σοφοί της όασης Djanet καθορίζουν την ημερομηνία της Sebeiba.

Οι προετοιμασίες για τη Sebeiba διαρκούν 8 ημέρες. Είναι μια ευκαιρία να οργανωθεί αυτό το φεστιβάλ σε όλες τις πτυχές του: χορωδία, χορός, ρυθμός και φωνή. Είναι πραγματική εκπαίδευση για να φτάσετε στην πιο τέλεια αρμονία.

Οι γυναίκες, ντυμένες με τα καλύτερα κοσμήματά τους, τραγουδούν τραγούδια των Τουαρέγκ, ενώ οι άνδρες ντύνονται με παραδοσιακές φορεσιές και διεξάγουν έναν «αναίμακτο» πόλεμο. Κάτω από

CULTURA
UNIVERSALIS

τα πολεμικά τραγούδια, προκαλούν ο ένας τον άλλον και η ένταση αυξάνεται, αλλά ποτέ δεν συγκρούονται.

Γιορτάζουν τη συμφιλίωση μεταξύ των νομαδικών λαών κατά την ανακοίνωση της νίκης του Μωυσή επί των στρατευμάτων του Φαραώ και του θανάτου του.

Βίντεο: <https://youtu.be/1D7ldP6oBhc>